

ПРАВОУЧЕНІЕ

Глава Шестая

1. За человѣчески-те должности камъ други, то есть за общество-то, и за должности-те камъ него.

Отець. Ако живѣяхме всегда сами, какъ-то сме безсилни, и имамо много потребности; кой щеще да ни избавява отъ бѣдствія и потребности? Нуждата убо, като собра человѣцы-те ведно, принуди ги да си помагатъ единъ другому. Человѣцы-те като составиха общество, сочиниха и должности и закони списателны. Оный убо който любими чада; но мало ся отдалечава отъ нужды-те тия правила, той е добрый чловѣкъ зацо най мало-то преступленіе на общественный законъ поврежда всегда добродетель-та. Истинный предметъ на вѣчка-та нѣнка е почитаніе-то камъ общы-те закони.

Всякій чловѣкъ има потреба отъ едина подпорка; чловѣкъ когда остане самъ е въ крайно безсиліе. Никогда единъ сильный не е силенъ, освень, ради другаго; има потреба отъ помощь, зацо самъ нищо не е; и треба колко-то може да одолява вси-те чловѣцы. Многожды има потреба и отъ по малаго си. Ако приема благодараніе треба да го исплаща. Человѣцы-те треба да си помагатъ единъ другому и той-зи е общій законъ.